

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Petrus Guerrero Arch. Granatensis. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

Matth. 9.
37.

Consultit
ciuitatum
saluti, Dei-
que honori.

viuendum inflammar. Verum quia, vt ait Dominus, messis quidem multa est, operarij autem pauci, optarem summo-
pere vt eum vos, quemadmodum par est, adiuuaretis: quod facile consequemini, si duos, aut saltem vnum ex Socijs
Veltris huc miseritis. Quapropter Vos etiam, atque etiam rogo, vt huic honesto meo desiderio morem geratis. Hoc si feceritis profecto cognoscetis vos huius Ciuitatis saluti, Deique honori consuluisse. Quod vos summopere cupere certo scio. Reliquum est, vt sciatis me vobis quibuscum-
que rebus potero nunquam defuturum. Valete. Senis
18. Kalend. Septemb. 1540. Hec ille Par. 1. Hist. Soc. lib. 2. num. 92.

Excitata à
Deo cum
refrixisse
charitas
videbatur.
Matth. 24
12.

Imitanda
proponitur
Granaten-
sibus Ec-
clesiasticis.

Eius Oran-
di via pro-
batur.

3. A PETRO GVERRERO Archiepiscopo Granatensi, qui nostra Instituta cognorat, multumque probarat Tridenti, & Academia; & Ordinibus omnibus gratum fuisse Societatis aduentum. Is vbi cum ex Academia esset nemo qui pollitioribus iuuentutem literis erudiret, hanc scilicet Prouinciam Societatis hominibus reseruabat, quibus in eam Urbem ingressis Curiones Archiepiscopus omnes, & qui Sacerdotijs, & fortunis Ecclesia sese alebant conuocauit, affatusque, monuit, Societatem IESV tum potissimum à Deo excitatam, cum refrixisse charitas videbatur: proinde studendum esse cuique suas vt accuratè partes ageret, ne ad eas agendas desideraret externos: quos ipsos cum pro sua Deus bonitate Granatam quoque misisset dandam esse operam, vt eos imitari studerent. Deinde Patrum tenuitati, inopiaque cognita re frumentaria ac nummaria prospexit tam prompta benignitate, vt precepto obedientie imposto, ab se peti quidquid necessarium foret, iuberet. Potestatem insuper Sacerdotibus fecit ea condonandi peccata, quæ suæ de more cathedre reseruarat, maiora præter hæc beneficia, & adiumenta pollicitus, quod cumulatissimè præstitit. Orandi viam de Ignatij formula vsque eo probauit, vt publice eam deprædicaret: ac pro concione quondam de secessu disputans Christi Domini in desertum tanquam ad exercitia spiritualia dixerit secessisse. Ita Par. 1. Hist. Soc. lib. 14. num. 86. Et Par. 2. Hist. eiusdem

eiusdem Societ. lib. 4. num. 179. lego ab Eodem Archiepiscopo Granatensi Societatem, esse Arborem ex bonis fructibus cognoscendam.

Arbor ex fructibus cognoscenda.

AB EODEM : *In vexatione Societatis tanquam confessiones retentis. Granata hæc exorta tempestas occasione Concionis Ramirezij nostri. Consulitur in tam ancipiti, cæcaque causa à bonis viris Archiepiscopus Guerrero: is que docuerat Ramirez, disertè affirmat, imò sponte sua Præsides omnes sacrorum Ordinum, ac doctissimum quemque tota ex Urbe conuocat, in eoque concilio doctrina eadem approbatur, ut refertur Par. 2. Hist. Soc. lib. 2. num. 131. * Sed dolens maximè Præsul pientissimus, quod plebs blateronum Societati semper infensa, cum ei nihil labis posset inurere, que in eius moribus euinceretur, labes criminorum hominum velut fracto sanctioris confessionis sigillo, seu aggere, effusas sacrilego ausu, & euulgatas conaretur impingere; ideoque tum nominis, tum agnominis omen implens zelo aequè ac potestate armatus, effusam perditorum infregit audaciam, & de suggestu ingestam Societati calumniam diluere aggressus in hæc verba, suam plene Panegyri planè mentem aperuit. Quidquid (inquit) de criminum ad aures sacratissimè creditorum euulgatione vulgatum est, palmare mendacium esse certò comperimus, ijque de quibus insolens eiusmodi calumnia disseminatur, ij sunt, ac tam probatæ virtutis, ut au sim dicere, confundat me Deus, ni optimi sunt, ex omnibus, quorum vel à primis annis consuetudine vsus sum. Agitate iam, cum ijs agite, ad eos accedite, quam vitæ exercent rationem, qui demum ipsi sunt penitus perscrutantes agnoscite, ac ipso discetis experimento, quam verus, & absque fuce vos sim allocutus in præsens: calumniam vero palmarum adeò, qua viros tanta pietate insignes perperam incessistis, quomodo diluetis, & quo tandem pacto eorum existimationi, ac nomini facietis satis, quos tanti sceleris, qualis est auricularis confessionis sacrilega euulgatio infectos esse voluistis. Faxit Deus, ut qui à superiori loco iniuriosi imposturam execrandam adeò in bibulas audientis conciones*

Defenditur ab Archiep. Granatensi.

Eius filij optimi, & probatæ virtutis.

Et pietate insignes.

aures infuderunt, effusam diuini iudicis iram experti ad inferiora, seu inferna Tartari non deturbentur. Non enim igno-
 ranter peccant, qui cum bene norint, & coram nobis quem
 protulimus sensum amplexi sint, & citra quaestionem esse
 ingenuè professi sint, eundem pro concione dilacerant, &
 nobis inuitis, & inauditis alienam famam, sed propria infam-
 ia, discerpere contumeliosi ac prorsus falsi contendunt.
*Hæc ille apud Euseb. Tom. 3. vir. Illustr. Soc. fol. 219. in vit. P. Ioan.
 Ramirez §. 5.*

*Epistola
 Nuncij
 Apost. con-
 solantis
 Societatem
 in vexa-
 tione Gra-
 natensi.*

4. A LEONARDO MARINO, tum Episcopo Abbæ, dein
 Archiepiscopo Lanciani, Nuncioque Apostolico ad Hispaniarum Re-
 gem, ex Sacro Prædicatorum Ordine, qui ad consolandos socios in
 vexatione relata, sequentem ad Borgia[m] Epistolam dedit: Multum
 (inquit) doloris attulit mihi res Granatensis, non Confessarij
 Societatis causa. Is enim quod Deo debebat, præstitit, vt re-
 medium tot Sacrilegijs afferretur: neque aliter agere pote-
 rat, cum ea sit Dei ipsius regula, quæ nequaquam, vt aduer-
 sarij calumniantur, auocat homines à confessione, sed ad eam
 aduocat. Non enim recta est via aduocandi ad Sacramenta,
 si patiaris, aut dissimules, vt peccata, & Sacrilegia per ipsa Sa-
 cramenta committantur; sed si coneris, vt per administratio-
 nem rerum à Deo sanctarum à peccatis Christiani liberentur,
 & iustitiam, sanctitatem, gratiam Dei consequantur. Quod
 mihi dolorem attulit inconsiderantia fuit concionatorum,
 qui quod laudare, ac fouere debuerant, id deformare, & op-
 primere maluerunt. Ceterum, Pater, memineris nunquam
 Dæmonem in Ecclesia non seminasse Zizania, vt inter se ip-
 sos Christi sectatores committeret, idque non per manife-
 stam impietatem conatum, sed zeli obtentu, & simulatione
 pietatis. Quemadmodum in præsentia zeli specie moueri vi-
 dentur Christiani quidam, Religiosique professi ad Societa-
 tis tranquillitatem turbendam. Quod mea quidem senten-
 tia nihil est aliud, quam opponere se præsidijs, quæ in hæc
 tam periculosa tempora comparauit Deus Ecclesiæ suæ. Iste

*Matth. 13
 25.*

vero